

Маслій С., Кураксіна С.

РОЗВИТОК МЕТОДІВ КОНСТРУЮВАННЯ ОДЯГУ

Мистецтво створення одягу має історію таку ж давню як історія людства. Людство розвивалось і питання створення одягу ставало важливішим з кожним етапом розвитку. Це перетворилось у мистецтво створення одягу. Вдосконалювались методики конструювання і технології їх виготовлення.

Одяг класифікується за способом носіння, характеру кріплення на тілі людини і за кроєм. Науковці виділяють три типи одягу: некроєний одяг (з одного шматка тканини, яким огортають і драпірують тіло); зшитий одяг простого покрою: шматок тканини з прорізом для голови (давні плащі, пончо); тунікоподібний крій (зігнуте навпіл полотнище тканини без плечових швів – тип туніки чи сорочки); зшитий одяг складного покрою: одяг із застібною догори; одяг, який повторює контури фігури і має основою складне розгортання об'ємних форм на площині (рельєфи, виточки).

Ранньому етапі розвитку людства відповідає одяг першого типу – некроєний, незшитий, драпірований. В класифікації раннім етапам відповідає крій «нульовий», або «попередній», оскільки крою загалом не було. Згідно розповсюдження людства за різними кліматичними зонами виникає одяг другого типу: зшитий одяг простого крою, до цих пір широко розповсюджений у більшій кількості народів на великих територіях. До цієї групи можна віднести одяг давніх цивілізацій (грецькі хітони, гіматії і хламиди, римські тоги і туніки, давній одяг ряду сучасних народів – у тому числі пончо південноамериканських народів, давньотурецькі халати, одяг давніх слов'ян, одяг народів півночі).

Моделювання здійснюється «на основі прямого крою». Цей одяг не потрібно припасовувати до фігури, в ньому використовується мінімум швів – найчастіше – вертикальних. Складність одягу досягалась моделюванням (драпірування, огортання, тощо). Третій вид крою став виявлятися на пізніших етапах розвитку давніх цивілізацій, коли ще розповсюдженим був одяг другого типу. Наприклад штани з'явилися у часи тих же тунік. Часто одяг третього типу виникає на базі попередника шляхом ускладнення форми (наприклад, в прямих сорочках, халатах, стали з'являтися рукави все більш складної форми – так виникли кафтани). Або «спеціалізація» одягу для окремих частин тіла (спідниці).

З'явився криволінійний покрій. У такому одязі використовується багато швів, лінії яких проходять по виступаючих і ввігнутих поверхнях тіла і через межі м'язевих і кісткових з'єднань. Почали з'являтися різноманітні системи крою. Існуючі методики конструювання за точністю результатів можна розділити на приблизні та інженерні. Інженерні – метод тріангуляції, січних площин, конструктивних смуг і метод геодезичних ліній. Приблизні методи – муляжний, розрахунковий, геометричний і клієнторієнтований метод.

Робота підготовлена під керівництвом доц. кафедри ХТЛПід Нечіпор С.В.